
HET LAATSTE NIEUWS

Salvadoraan met pleeggezin in Schilde wint

07 maart 2020

- 11u25

Josse Abrahams Vlaams minister-president Jan Jambon reikte afgelopen zaterdag de publieksprijs voor Changemaker uit aan William Aragón.

Op zaterdag 7 maart heeft Jan Jambon in het Vlaams parlement de publieksprijs voor de meest opmerkelijke Changemaker uitgereikt aan William Aragón (42) uit El Salvador.

Tijdens de burgeroorlog in zijn geboorteland verbleef Aragón tien jaar lang in een pleeggezin in Schilde. Bij de terugkeer naar El Salvador stampte hij een school uit de grond in een gevaarlijke sloppenwijk. “Onderwijs is de beste manier van volksopvoeding”, zegt Aragón.

Ondertussen kent Vlaanderen al bijna achthonderd burgerinitiatieven voor ontwikkelingssamenwerking in het Zuiden. Die staan bekend als ‘4de Pijlerproject’. Op zaterdag 7 maart nodigde 11.11.11 honderden projectvrijwilligers uit in het Vlaams Parlement op de Dag van de 4de Pijler. In aanloop daarvan konden de 4de Pijler-projecten de plaatselijke Changemakers voor wie zij zich inzetten, nomineren voor de publieksprijs. De expertenjury stelde daaruit een shortlist op van tien nominaties. Van 13 februari tot 6 maart kon iedereen stemmen op zijn of haar favoriete Changemaker. Het was William Aragón die met de publiekstitel van Changemaker en bijbehorende prijs van 1.500 euro naar huis ging. Met die som zal hij zijn lopende projecten in El Salvador kunnen ondersteunen: Aragón is immers de stichter en bezieler van Sasel vzw.

Burgeroorlog

In 1972 werd Aragón geboren in de hoofdstad van El Salvador. In dat Midden-Amerikaans land brak in 1980 een burgeroorlog uit tussen veertien families rijke grootgrondbezitters met de steun van militairen enerzijds en de arme boeren anderzijds. Het protest van de landbouwers groeide al snel uit tot een gewapend verzet van rebellen. De moord op de aartsbisschop Óscar Romero, die zich in steun voor de armen verzette tegen het rechtse militaire establishment, betekende het begin van het civiel conflict. “Omdat mijn moeder deel uitmaakte van de werkgroep van Romero, liep zij ook gevaar. Daarom vluchtte ze als rebel de bergen in”, zegt Aragón.

Tijdens het bloederige conflict, dat tot 1982 duurde, werden verschillende tantes en nonkels van Aragón uitgemoord. Hijzelf belandde in een weeshuis van een West-Vlaamse missiezuster. In 1985 kwam hij in een pleeggezin in Schilde terecht. Daar volgde hij zijn lager onderwijs in de voormalige jongensschool Sint-Wijbrecht. Zijn middelbaar onderwijs genoot hij in het Heilig Graf in Turnhout. Kort na het einde van de burgeroorlog trok hij terug naar El Salvador.

El Zaité

In de hoofdstad van El Salvador, San Salvador, haalde Aragón aan de jezuïetenuniversiteit zijn diploma psychologie. Tijdens zijn studies werd hij geconfronteerd met de schrijnende armoede ten gevolge van de burgeroorlog. Hij ontdekte de sloppenwijk El Zaité, die op 25 à 30 kilometer van San Salvador ligt. “In dat stort leefden oorlogsvluchtelingen onder plastic en karton. Ik probeerde daar regelmatig langs te gaan om de kinderen te helpen met voedsel of kledij. Dat was eigenlijk de kiem van mijn project. Na een tijdje begon ik ook met de kinderen te helpen lezen en schrijven.”

Voor Aragón vormde het verwoeste land van El Salvador een schril contrast met het België waar hij tien jaar lang verbleef. “Ik besloot kennissen en vrienden met brieven op de hoogte te brengen van wat ik ontdekt had. Daarop kreeg ik heel goede reacties, waardoor ik eigenlijk een netwerk van sponsors kon opbouwen. Zo was Sasel vzw, wat verwijst naar Stichting Aragón Schilde El Salvador, geboren. Met financiële bijdrages van mijn achterban begon ik met de bouw van school voor kinderen en jongeren in El Zaité.”

Inkomen

Het project draait volledig op de steun van weldoeners, aangezien El Colegio San Martin de Porres geen overheidssubsidies krijgt. Door de financiële steun van Belgen en Nederlanders is de school ondertussen kunnen uitgroeien tot een onderwijscentrum voor 250 studenten voor zowel lager als middelbaar onderwijs. “Via onderwijs raken de armen makkelijker aan een job en een eerlijk inkomen”, zegt Aragón. De inspanningen blijven echter niet beperkt tot onderwijs. Dankzij de inspanningen van Sasel vzw geniet de wijk ook van elektriciteit en drinkbaar water. “Omdat de bewoners van El Zaité geen rioolwater meer moeten drinken, is de kans op ziekte veel kleiner. Dat heeft ook te maken met een verhoogde hygiëne.”

Daarnaast zet Aragón ook sterk in op ecologische bewustmaking. “Kansarmen zijn immers dubbel kansloos. Zij zijn het eerste en grootste slachtoffer van ecologische verwaarlozing en klimaatwijzigingen. Daarom maken we met ons ECO-VIDA-project de mensen in El Zaité duidelijk dat ontbossen een negatieve impact heeft op de omgeving. We proberen net bomen te planten. Ook leren we alternatieve technieken van landbouw zonder het gebruik van giftige pesticiden op plantages.”

Een derde belangrijke element waarvoor Sasel vzw zich inzet, is het sociale aspect. Dat is een belangrijke factor, aangezien jongeren zeer kwetsbaar zijn voor de bendes die furore maken in El Salvador. “De bendeleden maken veel winst met wapen- en drugshandel. Om te vermijden dat de jeugd in zulke milieus terechtkomen, bieden wij niet alleen lessen aan in El Zaité. Op zaterdag kunnen kinderen en jongeren deelnemen aan een scoutswerking. Een uniform is veel beter dan een bendetatoeage. Op zondag zijn er dan weer de parochiale activiteiten. De school vormt als het ware een oase van rust, veiligheid en zekerheid in een gevaarlijke buurt waar ontvoering of moord geen uitzondering is.”

Erkenning

Voor sympathisanten van Sasel vzw is het volgens Aragón te gevaarlijk om de projecten te komen bezoeken. Dankzij de publieksprijs van de Dag van de 4de Pijler krijgen de Vlamingen die Sasel vzw steunen, nu erkenning in eigen land. “Het is een mooie beloning voor iedereen die zich al twintig jaar lang inzet voor Sasel vzw”, besluit Aragón.